

ikke, at en Skat i saa Henseende vil faae den allerfjerneste Betydning. Man kan jo være uenig derom, men jeg tror det nu ikke. Naar man henviser til Statistiken i Udlandet, saa vil jeg sige, at det jo dog aldrig er blevet ophøst, hvilke Love man i Udlandet har vedtaget, samtids med, at man har vedtaget en Bestatning. Naar man saaledes henviser til bort Naboland Sverige og Brændevinsbestatningen der, saa vil jeg sige, at det ikke er ubekendt for Nogen, at der samtids med Bestatningen er indført Love om meget strænge Indskrænkninger i Handel med og Udskænkning af Brændevin, og om det nu er Staten eller denne Begrænsning af Udgangen til Nydelsen af Brændevin, der har havt den væsentligste Andel i den store Nedgang i Brændevinsforbruget, tror jeg er meget vanskeligt at afgjøre. Stjondt jeg sympathiserer med alle Bestræbelser for at bringe Forbruget af baierisk Øl og Brændevin ned her i Landet, saa vil jeg dog sige, at jeg ikke tror, det er en praktisk Vej at gaa at gjøre Statskassen interesseret i, at der drikkes saa meget som muligt, og det er dog faktisk det, der er Tale om at gjøre. I det Dieblit vi nemlig ville skaffe en aarlig Indtægt af 12 Millioner, eller hvormegget det nu kan blive, ind i Statskassen gennem Øl- og Brændevinsdrikken, saa gjør man i allerhøieste Grad Statskassen interesseret i, at der skal drikkes ganske betydelig. Og selv om vi stadig have en saa moralsk Finantsminister, at han kan se noget bort fra dette Krav, saa tror jeg dog, at man i det Hele meget betydelig vil lamme de Foranstaltninger, som Staten træffer for at hæmme Drikkeriet, naar den samtids har stor Interesse af, at der drikkes saa meget som muligt. Hvis jeg nogenfinde skulde stemme for en Øl- og Brændevinsstat, saa maatte jeg i alt Fald forlange, at der forud for en saadan Lov udfom en Lov, der meget begrænsede den Fristelse og lette Udgang, som der nu er, til at nyde baade Øl og Brændevin. Saalænge der er saa mange Mennesker interesserede i et rigeligt Forbrug af Øl og Brændevin, som der nu er her i Landet, idet alle vore Bærtshusholdere, Bryggere, alle de mange Mellemhandlere o. s. v., der findes, ere interesserede i, at der drikkes saa meget som muligt, saalænge dette Forhold opretholdes, saalænge Staten rolig lader dette bestaa, saa længe vil det, og saa fra et moralsk Standpunkt, være aldeles usforvarligt at vedtage en høiere Brændevinsbestatning og en Ølbestatning. Jeg maatte derfor stille det som en nødvendig Fordring, at saadanne Love udfom samtids dermed. Men hver Gang saadanne Love

have været forelagte her i Thinget, fra ærede Medlemmers Side, har det vist sig, at den høie Regjering har stillet sig alt andet end velvillig overfor dem. Det er ikke synderlig længe siden, et saadant Lovforslag blev forelagt her i Thinget. Det kan jo have havt sine betydelige Mangler, men det blev Gjenstand for en aldeles sønderlemmende Kritik fra den høitærede Indenrigsministers Side, og der fremkom ikke fra Ministerens Side nogensomhelst Antydning af, at han kunde være tilbøielig til at fremkomme med en Lov, der havde et mere praktisk Tilsnit, end dette Lovforslag havde efter hans Opfattelse. Derfor tror jeg, at saadanne Foranstaltninger maatte først træffes, inden man gik over til at vedtage en Bestatning paa Øl og Brændevin. Jeg tror overhovedet, at det eneste praktiske Middel næstefter at støtte Afholdsbevægelsen og den Slaags Ting, som der igaar blev gjort opmærksom paa fra et æret Medlem her bag ved (Svendsen), til at indskrænke Forbruget, er, at gjøre saa saa Mennesker som muligt interesserede i, at der drikkes, men den Vej ere vi endnu ikke komne ind paa her i Landet.

Overfor det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Henning Jensen) skal jeg endnu kun gjøre en Bemærkning. Han interesserer sig jo i høi Grad for de sociale Spørgsmaals Løsning, for Sygekasjer, Altykkesforsikring, Alderdomsforsørgelse o. s. v., følger sig i den Henseende meget tiltalt af den tyske Retning, af Alt, hvad der er udført i Tyskland i den sidste halve Snes Aar i denne Henseende. Jeg deler nu ikke ganske det ærede Medlems tyske Sympathier i denne Henseende. Jeg tror ikke, at hvad der er udrettet i Tyskland hidtil, har, naar man ser hen til den Indfyldelse, det har havt paa Befolkningen, i nogen Maade vist sig at tilfredsstille de Krav, der stilles fra Arbejdernes Side. Naar man ser hen til de Rigsdagsvalg, der ere afholdte i Tyskland i disse Dage, ved hvilke der er afgivet, saavidt jeg kan skjønne, foreløbig $1\frac{1}{4}$ Mill. socialdemokratiske Stemmer, tror jeg nok, at der i det uhyre Antal Stemmer og den betydelige Tilvæxt, disse Stemmer have havt siden forrige Valg, ligger en tilstrækkelig Tilkendegivelse af, at de Reformer, som den hidtidige tyske Regjering har indført paa dette Omraade, ingenlunde opfyldte blot en lille Smule af de Krav, der stilles fra Arbejdernes Side. Jeg tror altsaa, at om vi her i Landet vilde slaa ind paa at følge den Vej, vilde vi ikke naae til et væsentlig bedre Resultat, end man er naaet til nede i Tyskland. Jeg tror, det er ganske andre Veie, man skal ind paa end de tyske Veie,